

Meensel-Kiezegem - oude foto's - wie weet hier nog iets van ? (332)

Deze foto en krantenartikel is van Jan Daenen.. de titel spreekt voor zich ..

Paulina Vanderstappen (x Eduard Merckx) en Martha Roskin (x Theophiel Pittomvils)

Op bezoek bij twee grootmoeders van E. Merckx te Meensel-Kiezegem

Wij brachten een bezoek bij de twee grootmoeders van Eddy Merckx, te Meensel - Kiezegem, waar onze nationale vedette trouwens het levenslicht zag in het hartje van het Hageland, te midden van de vier stegen Leuven - Dierik - Aarschot en Tienen, vroeger een landbouwstreek, thans voor 90 ten honderd overgeschaald naar de fruitteelt.

Mevrouw Eduard Merckx-Vanderstappen Paulina werd geboren te Meensel - Kiezegem op 31.10.1877 en zij dus weliswaar 80 worden.

Mevrouw Theophiel Pittomvils-Roskin Martha werd geboren te Tielit (Brabant) op 8.8.1887.

Beide oudjes woont in de Derpstraat te Meensel - Kiezegem, op 100 meter van elkaar. Zij hadden allebei een groot en voorbeeldig gesin. Jozef Merckx, vader van Eddy, is nu nog van twaalf kinderen, terwijl zijn moeder Genevieve Pittomvils de jongste spruit is van zeventien.

VASTOENAGELD VOOR HET T.V.-KORSTEL

Moeder Merckx-Vanderstappen is met haar gezegde ouderdom van negentig nog heel flink te been. Tot verleden jaar ging zij elke dag naar de Mx. Dit jaar gaat het zo goed niet meer ingevolge een zwaar bronchitis, doch zij hoopt er spoedig terug te kunnen mee beginnen. Elke dag, legt zij nog de gebruikelijke huisbezoeken af bij haar nakructe familiesleden en kennissen. Wanneer zij het heeft over haar kleinzoon Eddy dan glundert ze van vreugde.

«Ik heb toch wel een kleinzoon heb», zegt zij dan opgetogen. Bij een rechtstreeks T.V.-uitzending van een wielervedstrijd waar Eddy in meerderheid van het kranige oudje in de T.V.-kast kruipen, want op minder dan één meter zij zij vastoenageld!

Wij ondervroegen haar over de jeugd van Eddy en dan komt het er allemaal zo gemeenschappelijk uit:

«Oma Eddy dat was toch een pak», doch voegt zij er onmiddellijk aan toe «een goed hartek». On-

langs kwam hij hier en ik zegde hem: «Eddy jongen, als ge 's morgens opstaat, een kruisje maken». «Och Pabbe, dat is niet mijn eerste werk».

Moeder Merckx kent een mooie oude dag bij dochter Octavie, waar zij ten zwaerste vertrouwd wordt. Wij overtuigen dan ook dat Eddy geboren werd te Meensel - Kiezegem op 17 mei 1945, zodat hij nu 22 jaar geworden is. Toen hij één jaar gewoonden verhuisde zijn ouders naar Brussel, maar zij vertrouwden nooit lang met een tweemaal jaren toe aan grootmoeder Pittomvils-Roskin waar na Eddy hervastant werd, doch in harte is hij Hagelandse gebleven!

KLAUTEREN ALS EEN SPECTIT

Eddy keerde echter tijdens elke verlof terug naar Meensel - Kiezegem om steden van een strip uit te halen. Op 11 jarige leeftijd kwam hij alleen per fiets van Brussel. Telegrafisch stelde hij zich bij zijn aankomst van bij Dullman Achille in verbanding met zijn ouders om hen gerust te stellen.

«Ook tante Octavie geraakt er niet over uitgesproken: «Eddy moest eens koffie naar het veld brengen, doch belandde bij de wachtende en dertigjarige man met een ledige kofflepoot en acht gebroken takken. Hij was van niets viel, verklapte zij ons nog.

«Want omme Germain aan het niet laden was moest Eddy kunnen rijden. Hierover had hij geen idee en die, hij gebruikte een roodloze weg zijn vader's landerijen. Om op andere dag, als een specht klauterde hij aan deur en muur omhoog. Wanneer ik Merckx of nog tussen, dan was Eddy zo levendig wanneer hij de handgreep mocht vasthouden van de een. Maar, Kouds Renny, welke eveneens in 1945 geboren werd, wat te vertellen dat Eddy na de vierde Latijnse naar de moderne overstepte om te stoppen in de tweede. Studeren was niet voor Eddy, want hierover moest men hem oplichten. Hij wilde zwerfen in de vrije natuur.

RWAIGENSTREKEN VAN EDDY

Bij moeder Pittomvils-Roskin werden wij even gill ontvangen. Hier die werd ons al dadelijk bevestigd dat Eddy een rare bergel was en Tante Marie Pittomvils-Van Roy diende ons een gebuurten op uit de rakkere. Het van Eddy om hij te rillen. Eddy was weer in verband te Meensel - Kiezegem en de kleine man was waren aan «'s lokaal» (verstopper) spelen. Eddy had niet twee ponsen dan zich aan het touw van de waterput vast te grijpen en doch of te laten tot halwege de put. Toen een van zijn vriendjes dit merkte, riep hij uit: «Dat zal ik nu toe maar gaan kijken», waarop Eddy, rillende, lant!

«Hij is een twee grootmoeder zij te meer in uitbreken geschaald. Voel zich echter ondanks haar wat beide grootmoeder over getuige bij wijzen vooruit in achterdocht. Maar

het origineel van dit verslag vind je hieronder ...

OP BEZOEK BIJ DE TWEE GROOTMOEDERS VAN EDDY MERCKX TE MEENSEL-KIEZEGEM

Wij brachten een bezoek bij de twee grootjes van Eddy Merckx, te Meensel-Kiezegem, waar onze nationale vedet trouwens het levenslicht zag, in het hartje van het Hageland, te midden de 4 steden Leuven-Diest en Aarschot-Tienen, vroeger een landbouwstreek, tans voor 95% overgeschakeld naar de fruitteelt. Mevrouw Eduard Merckx-Vanderstappen Paulina werd geboren te Meensel-Kiezegem op 31.10.77 en zal dus weldra 90 worden.

Mevrouw Theohiel pittomvils-Roskin Martha werd geboren te Tielt(Bt) op 6.5.87.

Beide oudjes wonen in de dorpsstraat te Meensel-Kiezegem, op 100m van elkaar. Zij hadden allebei een groot en voorbeeldig gezin. Jul Merckx, vader van Eddy is nummer 6 van twaalf kinderen, terwijl zijn moeder Genie Pittomvils de jongste s'ruijt is van 7.

Moeder Merckx-Vanderstappen is met haar gezegende ouderdom van negentig nog heel flink te been. Tot verleden jaar ging zij elke dag naar de Mis. Dit jaar gaat het zo goed niet meer ingevolge een zwaar bronchitis tijdens de afgelopen winter doch zij hoort er spoedig terug kunnen mee te bezinnen. Elke dag legt zij nog de gebruikelijke huisbezoeken af bij haar naburige familieleden en kennissen. Wanneer zij het heeft over haar kleinzoon Eddy dan heft zij op van vreugde. "Ik heb toch wel een kleinzoon há" zegt zij dan orgetogen. Bij een rechtstreekse T.V.wedstrijd waar Eddy in meerijdt zou het kranige oudje in de T.V.doos kruipen want or minder dan één meter zit zij vastgenageld.

Wij ondervroegen haar over de jeugd van Eddy en dan komt het er allemaal zo goedmoedelijk uit: "Onze Eddy dat was toch een pak" doch voegt zij er dadelijk aan toe "Een goed harteke" Onlangs kwam hij hier en ik zegde hem "Eddyke jonger als ge smorgends opstaat, een kruisje maken" Och Pekke fluisterde Eddy "dat is steeds mijn eerste werk" Moederke Merckx kent een mooie oude dag bij dochter Octavie, waar zij ten zeezete vertoeteld wordt. "ij vernamen dan ook dat Eddy geboren werd te Meensel-Kiezegem de 17 juni 1945, zodat hij juist tweeëntwintig jaar geworden is. Toen hij 1 jaar geworden was, verhuisden zijn ouders naar Brussel maar zij vertrouwden zoonlief nog een tweetal jaren toe aan g grootmoeder Pittomvils-Roskin, waarna Eddy Brusselaar werd, doch in harte is hij hagelander gebleven!

Eddy keerde echter tijdens elk verlof naar Meensel-Kiezegem terug om stropperen uit te steken. Or 11 jaar kwam hij alleen rer fiets van Brussel. Telefonisch stelde hij zich bij zijn aankomst van bij Delimon Achille in verbinding met zijn ouders om hen gerust te stellen; Ook tante Octavie geraakt er niet over uitgepraat: "Eddy moest eens koffie naar het veld brengen doch hij belandde bij de wachtende en dorstige mensen met een ledage koffierot en 8 gebroken tassen. Hij was aan niets vies, verklapte zij ons nog "Wanneer onze Germain aan 't mest laden was moest Eddy kunnen helpen. Hiertoe had hij geen riek nodig. Hij gebruikte eenvoudigweg zijn kleine kinderhandjes. Om or zolder te geraken had hij geen ladder nodig, als een srecht klauterde hij aan de deur en de muur omhoog. Wanneer ik de varkens ging voederen, brengt Peet Merckx er vlug tussen, dat was Eddy zo tevreden wanneer hij de handgreep mocht vasthouden van de emmer. Kozijn Renny, welke eveneens geboren werd in 1945, wist te vertellen dat Eddy na de 4de latijnse overstapte naar de moderne om te storren in de tweede. Studeren was niets voor Eddy, want hiertoe moest men hem orsluiten. Hij wilde zweven in de vrije natuur.

Bij moeder Pittomvils-Roskin werden wij even gul ontvangen. Hier werd ons al dadelijk bevestigd dat Eddy een rare bengel was en tante Maria Pittomvils-Van Roy diste ons een gebeurtenis or uit de rakkerstijd van Eddy om bij te rillen. Eddy was weer in verlof te Meensel-Kiezegem en de klein mannen waren aan 't lonkas(verstorreke) spelen. Eddy had niet beter gevonden dan zich aan het tauw van de rut vast te grijpen en zich af te laten tot halfweg de rut. Toen een van zijn vriendjes dit merkte, riep hij "dat zal ik aan uw mama gaan zeggen, waarop Eddy rerlikeerde "als ge dat durft, jaat ik mij vallen!"

8-ijtig is onze tweede grootmoeder niet meer in uitstekende gezondheid. zij is reeds geruime tijd ziek. Zij voelt zich echter ondanks haar wankelende gezondheid zeer gelukkig bij haar zoon Petrus en schoondochter Maria, die niets onverlet

laten om het ons oud moedertje aangenaam en gezellig te maken. Niets ontbreekt het haar.

Moeder pittomvils-Roskin bleef niet gespaard van het noodlot. Haar zoon Jozef werd in augustus 1944 weggevoerd naar Duitsland, waar hij bezweek in het concentratiekamp samen met 64 andere dorpsgenoten, waaronder tevens de schoonzoon van grootmoeder Merckx, Oktaaf Natens-Merckx. Wij wensen de twee grootmoeders nog vele jaren en een spoedig herstel aan grootmoeder Pittomvils. (D.M.)

Jan Daenen.